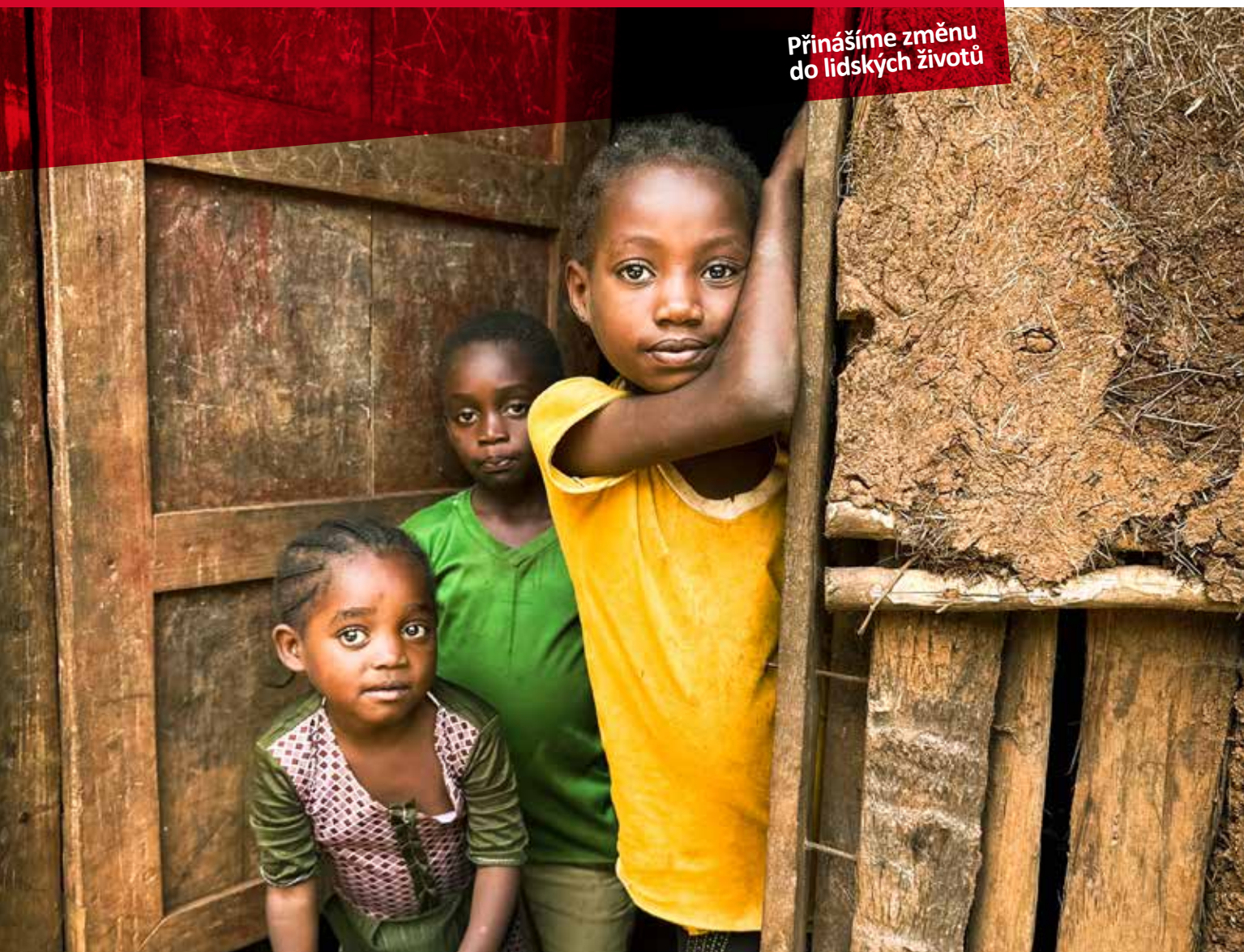

Nehemia Info

MISIE Neustále se modlete
ETIOPIE Národ Menja
IRÁK Otevřené dveře
THAJSKO Chrámové útočiště

Přinášíme změnu
do lidských životů

Dobré zprávy ze zahraničí

Obsah

- 3 Etiopie
Národ Menja

- 4 Misie
Neustále se modlete

- 5 Chorvatsko
Budeš sloužit ženám různých národů

- 6 Etiopie
Viditelná proměna

- 7 Keňa
Trénink pokory

- 8 Etiopie
Kofele končí, Kore začíná

- 9 Etiopie
Dopis Marty

- 10 Sahara
Sahara se přestěhovala

- 10 Izrael
Lesy na Karmelu

- 11 Ukrajina
Stále stojíme uprostřed bouře

- 12 Irák
Otevřené dveře

- 13 Írán
Bouřlivé období

- 14 Thajsko
Chrámové útočiště

- 15 Thajsko
Práce na školách

- 16 Nigérie
Jak pomohly vaše finance v době Vánoc

„Jako chladná voda pro člověka vyčerpaného žízní je dobrá zpráva z daleké země.“ (Příslaví 25,25)

Právě otevíráte Nehemia Info – časopis plný zpráv z dalekých zemí, informací o humanitárních projektech a svědectví misijních pracovníků. Sledujete dění ve světě? Čtete pravidelně zahraniční zpravodajství? Pokud ano, jistě mi dáte za pravdu, že zprávy z Blízkého východu či Ukrajiny nejsou v poslední době zrovna povzbudivé.

Přiznám se, že si někdy od sledování médií dávám záměrnou pauzu, například i na celý týden. Dělán proto, abych se mohl lépe soustředit a nenechal si vzít radost ze života. To neznamena, že ignoruji okolní svět. Když zprávy čtu, reaguji na ně modlitbou. A když narazím na ty dobré, odpovídám na ně chválou.

Na televizní noviny jsem se sice dlouho neďíval, ale vybavuji si, že mají nějakou znělku: „Bim bam, je sedm hodin, přicházejí zprávy.“ Následuje půlhodinová smršť událostí, které vybral redakční tým. My vám v časopise Nehemia Info také přinášíme zprávy. Informujeme o naléhavých potřebách i náročných výzvách, ale zároveň se snažíme předávat povzbuzení ve formě dobrých zpráv. Nemůžeme jinak – ve světě se děje tolik dobrého! Celý náš tým je nadšený z toho, jak Bůh v Africe, Asii i Evropě jedná.

Takže pozor, znělka: „Bim bam, přicházejí dobré zprávy z dalekých zemí!“ Užijte si čtení časopisu dobrých zahraničních zpráv. Věci se hýbou dopředu a jsme vděční, že jste jejich součástí i vy.

David Symon,
člen Správní rady

Představujeme vám nový projekt, který jsme se rozhodli podpořit.

Národ Menja Bonga v Etiopii

Miroslava Cášková

V jižní Etiopii, v oblasti Keffa, žije komunita Menja. Přestože obývají kraje v blízkosti měst, jsou pro zbytek světa téměř neviditelní. Bydlí v chatrčích, v kopcích mezi stromy. Kvůli hluboce zakořeněným předsudkům a historické diskriminaci čelí tito lidé extrémní izolaci. Průzkumy ukazují, že mnohé rodiny zde zbytečně přicházejí o děti kvůli malárii a nemocem, kterým lze předcházet – často jen proto, že se kvůli strachu z ponížení bojí kvůli odmítnutí vyhledat lékaře.

Děti často do škol vůbec nechodí – čelí posměchu, velké vzdálenosti a nedostatku prostředků. Největší břemeno nesou ženy, které zůstávají v izolaci s mnoha dětmi, v ekonomické závislosti a bez naděje na změnu.

Proč se chceme zapojit? Naše touha pomoci této zranitelné skupině není jen humanitárním gestem. Nechceme zavírat oči před utrpením, ale naopak svou lásku prokázat činy. Věříme, že každý člověk z komunity Menja má v Božích očích nesmírnou hodnotu, a proto cítíme volání vnést naději tam, kde dosud panuje tma a vyloučení.

Láska v akci: Co konkrétně plánujeme? Společně s místní církví (Bonga Guenet Church) spouštíme pilotní projekt zaměřený na proměnu komunity, zdravotnickou osvětu, poradenství.

Vzdělání a zdraví: Zajistíme dětem školní pomůcky a stravu, aby se mohly vymanit z bludného kruhu negramotnosti. Zároveň rodinám poskytneme hygienické potřeby a osvětu v prevenci nemocí.

Ekonomické a psychické posílení: V rámci pilotního projektu vybereme šest rodin a pomůžeme jim založit svépomocnou skupinu. Skrze školení a drobný startovací kapitál získají důstojnou obživu. Do budoucna chceme pozvat další rodiny a ukázat jim, že lze žít i jinak a lépe.

Chránit životy: Poskytneme vodní filtry, moskytiéry a zdravotní osvětu rodinám, které zbytečně přicházejí o děti kvůli malárii a strachu z odmítnutí u lékaře.

Vyloučená komunita na okraji lesa.

Boření hradeb předsudků: Skrze školení vedoucích a dobrovolníků chceme proměňovat myšlení okolní společnosti a budovat bezpečné prostředí, kde budou Menjové respektováni, a již nebudou na okraji společnosti.

Zveme vás, abyste se k nám v této službě připojili.

Nejde jen o finanční pomoc. Vaše podpora umožní těmto rodinám poprvé zažít pocit přijetí a bezpečí. Chceme tuto službu dělat s pokorou, láskou a vědomím, že každý z nás může přispět svým dílem. Zveme vás, abyste se k nám připojili modlitbou, zájmem nebo finančním darem. ■

Budeme vděční, pokud se rozhodnete stát se součástí tohoto příběhu naděje pro rodiny Menja. **Pilotní projekt bude stát 72 000 Kč. Pokud se chcete přidat, můžete prostř. č. ú. 100113352/0300, VS 1206.** ■

Od arabských minaretů po český venkov.

Neustále se modlete

David Symon

Zaklepal jsem na dveře a vstoupil do místnosti, kde stálo asi třicet lidí; společně vkládali ruce na jednoho z kolegů a modlili se za něj. Potichu jsem přistoupil, položil ruku na jeho rameno a připojil se k nim. Po krátké přestávce následoval seminář s názvem „Důležitost modlitby v misi“. Možná už tušíte, že jde o organizaci Shelter Now, se kterou Nehemia udržuje skvělé partnerství. Na jejím fungování je fascinující především to, že modlitba tvoří jeden z pěti hlavních pilířů celé organizace. Misijní týmy se v jednotlivých zemích pravidelně scházejí a každý pracovní den zahajují společným ztišením. Ten den jsem měl tu čest naslouchat bratru Georgovi a myšlenky z jeho vyučování bych shrnul následovně:

V listu Efezským (6,18) čteme: „V každý čas se v Duchu modlete každou modlitbou a prosbou. K tomu bděte s veškerou vytrvalostí a prostě za všechny svaté.“ Apoštol Pavel na tento apel bezprostředně navazuje: „...modlete se i za mne, aby mi bylo dáno slovo, kdykoliv otevřu ústa, abych směle oznamoval tajemství evangelia.“

Pokud o modlitbu žádal i takový velikán víry, jako byl Pavel, o co více ji potřebujeme my? Pavel přitom neříká: „Pokud vám zbude chvilka, vzpomeňte si na mě.“ Ve svých listech používá silný výraz „prosím vás“, který má v původním kontextu význam naléhavého vybídnutí. „Prosím vás, bratři, pro našeho Pána Ježíše Krista a pro lásku Ducha: Zápaste spolu se mnou v modlitbách za mne před Bohem, abych byl vysvobozen od nevěřících v Judsku a aby moje služba pro Jeruzalém byla svatým příjemná.“ (Ř 15,30–31). V našem prostředí se věta „budu se za tebe modlit“ stala milou, ale občas i trochu prázdnou křesťanskou frází. Pokud si však někdo o modlitbu přímo řekne, znamená to, že ji skutečně potřebuje. A pokud my slíbíme, že se modlit budeme, měli bychom svůj slib brát jako vážný závazek.

Během nedávné cesty po arabském světě mě každou noc ze spánku vytrhával hlas muezzina. Vždy kolem páté nad ránem – raději jsem se ani nedíval na hodinky – jsem se v polospánku snažil znovu usnout a modlil se. Vyhlášoval jsem, že Ježíš je Pánem nad tímto místem, a přimlouval se za místní lidi, aby se jim Bůh zjevoval třeba i skrze sny. Vnímám jsem tehdy velmi intenzivní duchovní boj. V prvním městě mě navíc budilo bouchání okenic a hluk lidí v ulicích. Ve druhém se k modlitbám z mešit přidalo hlasité troubení aut. Duchovní atmosféra

byla hmatatelná všude, ale ve třetím městě byla neintenzivnější, protože mešita stála hned vedle.

Duchovní boj je všude. Po návratu domů do Čech jsem si vydechl: „Konečně bude klid.“ Mýlil jsem se. Hned první noc byla neklidná – budily mě tíživé sny a zvláštní, hutná duchovní atmosféra. Jako by mi Bůh skrze ně říkal: „Bdi a modli se pořád.“ Uvědomil jsem si zásadní věc: Je jedno, zda se nacházíme v muslimském světě, nebo na exponovaných místech válečných konfliktů. Duchovní boj probíhá i u nás, v České republice. Připomnělo mi to, jak hluboký smysl mají naše modlitební setkání s křesťanskou rodinou z vedlejší vesnice, kdy se společně přimlouváme za náš kraj. Žijeme v oblasti, která má k americkému „biblickému pásu“, oblasti se silnou křesťanskou tradicí, velmi daleko. Připomíná spíše duchovní Divoký západ“. Nejbližší sbor je dvacet minut jízdy autem a naše vesnice nemá ani kostel. Lidé zde věří mnoha věcem, jen ne osobnímu Bohu, který je miluje. Často místo toho hledají odpovědi v okultismu. Právě proto i zde modlitbu potřebujeme jako sůl.

Modlitbu potřebujeme jako sůl.

Jeden misionář mi daroval koberec z Iráku. Mám ho ve své pracovně, má nádherné barvy, inspiruje mě a rád se modlím i na něm. V týmu Nehemie se každý týden setkáváme online, je úžasné být v modlitbě zajedno. Nedávno proběhla iniciativa „30 dnů modliteb za svět islámu“. Je to skvělý projekt, do kterého se rád zapojuji. Nejen skrze přimluvy, ale i proto, že se vždy dozvím mnoho nového o lidech v těchto zemích. Snažím se modlitbě věnovat pravidelně, přesto se nepovažuji za žádného modlitebního superhrdinu. Jen vím, že bez ní to nejde.

Provokace. Přiznám se, že verš „Neustále se modlete“ (1. Tes 5,17) mě dlouho provokoval. Dříve jsem si říkal: „Přece se člověk nemůže modlit stále, musí přece jíst, spát, pracovat a soustředit se na svět kolem! Je to zřejmě myšleno jen obrazně.“ I dnes věřím, že jde o princip. Není to o tom, že bychom neustále něco brebentili ústy, ale o vnitřním postoji modlitby. Je to postoj odevzdání se a neustálého napojení na Boha. Je to bázeň před Ním, důvěra, že se postará, a otevřenost vůči Jeho hlasu – ať už promluví kdykoliv.

Závěrem se tedy, stejně jako Pavel, nestydím požádat o modlitbu. Prosím, modlete se za nás v týmu kanceláře Nehemie a za naše projekty. Modlete se za finance na provoz a rozvoj naší organizace. Za naše misijní pracovníky. Za jejich ochranu, zdraví, zaopatření a vytrvalost. Za jednotu jejich týmů i za postup Božího království v zemích, kde působí. Vaše modlitby cítíme a věřte, že se i my modlíme za vás!

Budeš sloužit ženám různých národů

Zpětná vazba jiných žen je pro mě povzbuzením, že to má smysl.

Danka Bednářová

Když mi toto slovo prorokovala jedna sestra před mnoha desítkami let, jen jsem se pousmála. Toto slovo jsem nepřijala a žila si celé roky to svoje. Pracovala jsem, sloužila ve sboru a byla zázemím pro službu Vaška. Ale Pán Bůh má své cesty. V dubnu to již budou dva roky, co zemřel, a já rok a půl sloužím ženám v národech. Opravdu mohu říci v národech: mezi Slovenkami, Chorvatkami, Češkami, Ukrajinkami, Bosenkami, taky mám jednu Makedonku, a dokonce i ženy s italským, maďarským a kdo ví ještě s jakým rodinným pozadím. Paradoxem je, že i když jsem v Chorvatsku, většinou komunikujeme česky. Díky Bohu za to, na jazyky nejsem vůbec nadaná. Přesto mohu vnímat, jak Pán své záměry naplňuje, a opravdu mohu posloužit jen tím, co mám a s čím jsem odcházela, a to, že mám jen dvě ruce, které mohu dát. Vidím, jak je pro ně vzácné objetí, čas, který mohu dát k naslouchání, místo k malému odpočínutí a nadechnutí do dalších povinností, které ženy doma mají. Nebo když si starší sestry mohou popovídat s někým, kdo je doma navštíví v jejich samotě. Když se spolu můžeme modlit za věci někdy hodně osobní. Pán Bůh vyslyší modlitby, a někdy stačí jen opravdu pár slov a přijde uzdravení.

Aktivní život. Odjížděla jsem s touhou vidět jednu ještě Vaškem pokřtěnou ženu, které jsme se kdysi věnovali. A mám velkou radost. Nyní u ní máme každý týden modlitební skupinku pro ženy. Několikrát jsme měly i společné setkání s ženami z baptistické církve. Když jsme pořádaly Snídani pro ženy, přišly i ženy z Ligy proti rakovině a mohly jsme se za ně modlit a podpořit jejich práci finančně. Dokonce jsme na podporu jejich práce napekly stovky vdolků a několik velkých bochníků chleba. Prodávají je pak o sobotách za dobrovolný příspěvek na tržišti (dostanete např. chléb se škvarky či povidly, květinu, podle toho, jaká je zrovna sezóna) a tímto způsobem shánějí finance na chod sdružení.

Mám radost, že se tak dostáváme více do povědomí města a zároveň mezi sebou budujeme přátelství. Teď se chystám ještě na tvoření z korálků, kterými Ligu proti rakovině opět podpoříme, a pozveme mezi nás další ženy z města. Dokonce i moje bývalá bytná, od které jsem se v prosinci odstěhovala, slíbila, že přijde. I ona zažila uzdravující dotek a pak přišla znovu na návštěvu, že ji bolí ještě kolena a něco jí roste na hypofýze. Tak jsem se za ni opět mohla modlit a jasně jí říct, že i ona jednou na ta kolena před Bohem bude muset pokleknout, s obavami, aby už pak nebylo pozdě.

Bůh své záměry naplnil nad má očekáváníí.

Netradiční seznámení. V prosinci jsem se přestěhovala do bytu, a víte, jak se nejlépe hned seznámit se sousedy?

No hned je vytopit :-D. Ne vlastní vinou, ale neudrženým stavem bytu. To však byla skvělá příležitost více poznat všechny sousedy, a mohu říci, že si se všemi nyní vždy na setkání povykládáme. Taky jsem jim hned mohla říci o církvi a práci a pozvat je na bohoslužby.

A ještě mám jednu velkou radost - z jedné slečny. Ta pomáhala brigádně na tržišti, kde jsme si vždy společně povídaly. Nyní pravidelně přichází na bohoslužby do vedlejší vesnice a jsem s ní každý týden v kontaktu. Tak se těším, že i ona bude jednoho dne zachráněna pro věčnost a vyzná Ježíše svým Pánem.

Myslete prosím v modlitbách i na chorvatský národ, který se tváří jako křesťanský, ale tradice a náboženství jej svazují a nechtějí pustit. (Věrouka je v základních školách volitelným předmětem a chodí na ni až 90% žáků, na středních školách už jen do 80%, zbytek volí etiku.) ■

Službu Danky můžete podpořit na č. ú. 100113352/0300, VS 2101. ■

Viditelná proměna

Miroslava Cášková

Jak mnozí víte, podporujeme nyní v Nehemii 18 evangelistů, kteří dělají v Etiopii skvělou práci. Stále se obracejí noví lidé. Jen nám nyní schází finance na to, abychom je všechny zaplatili. Proto vás zveme, abyste se i vy na dálku stali součástí jejich služby. Měsíční podpora vychází na 3200 Kč. Nyní nám schází 150 000 Kč na další půlrok. Nižší si můžete přečíst, kdo se skrze ně obrátil.

Kristus - Spasitel i mé rodiny. Jmenuji se Kedira a s manželem máme dvě děti. Jsme spolu již více než dvanáct let, ale naše soužití pro mne bylo velkým utrpením. Ačkoli se můj muž považoval za dobrého muslima, byl velmi hrubým a zlým člověkem. Za celých dvanáct let mi nikdy neprojevil lásku. Když jsem si stěžovala na jeho povahu, recitoval verše z Koránu a varoval mě, že pokud nebudu mlčet, vezme si jinou ženu jako druhou manželku.

Cítila jsem se jako otrokyně, ne manželka či matka jeho dětí. Spával se mnou, aby uspokojil svou sexuální touhu, jinak spal v jiné místnosti nebo se svými přáteli někde ve městě. Nechtěla jsem se s ním rozvést, protože by to přineslo hanbu celé rodině. Raději jsem tedy žila v bolesti.

Viditelná změna. Před několika měsíci jsem si všimla, že se Kairovo chování začalo měnit k lepšímu, nepoznávala jsem ho. Bála jsem se ho však zeptat. Pak se jednou ráno přede mne postavil s hlavou sklopenou a řekl: „Miluji tě, prosím, odpusť mi.“ Zůstala jsem zcela oněmělá a na těle mi vyskočila husí kůže. Nevěřila jsem vlastním uším. „Stalo se něco?“ zeptala jsem se nechápavě. „Nic hrozného se nestalo, naopak...“, odpověděl. Nechtěl však zpočátku říct, co. Po delším naléhání mi nakonec prozradil, že začal číst Bibli a díky tomu se jeho život změnil. „Obrátil ses ke křesťanství?“ ptala jsem se dál. „Nezměnil jsem náboženství, ale víru,“ odpověděl. Vůbec mi to nedávalo smysl. Byla jsem však nesmírně vděčná, že se z něj stává mnohem lepší manžel. Později mi objasnil, že před sedmi měsíci Ježíš změnil jeho život a že on a jeho přátelé Ježíše nyní následují.

Nyní mám manžela, který se stará o mě i o naše děti. Ježíš posléze změnil i můj život, stejně jako naše manželství a náš domov. Ježíš není jen můj osobní Spasitel. Je také Spasitelem naší rodiny. Jsem s Ježíšem neskutečně šťastná!

Hledáme více dárců, abychom nemuseli snižovat podporu.

Bolí to. Můžete se prosím modlit se mnou? Jmenuji se Abi. Už je to dvacet let, co mě jeden křesťan přivedl ke Kristu. Bylo to v období, kdy jsem studoval v islámské madrase. Během následujících deseti let jsem přivedl mnoho dalších lidí ke Kristu, dokonce i svou nynější ženu, která kdysi byla konzervativní muslimkou. Nyní spolu máme dvě děti.

Před jedenácti lety jsme však procházeli temným údolím. Náš příjem se z nejrůznějších důvodů propadl na nulu. Neměli jsme peníze ani na chleba. Vyhodili nás z pronajatého domu. Byl to přesun z hojnosti do prázdnoty! Byli jsme nuceni spát na kraji silnice. Smutné a bolavé na tom bylo, že naši křesťanští přátelé nás zcela ignorovali. Nikdo z nich nepřišel, nikdo se nezajímal. Přišli jsme opravdu o všechno. Dny a noci strávené venku na ulici s prázdným žaludkem a žízní nás srážely stále víc dolů. Sáhli jsme si na dno. Všimli si nás ale muslimové a nabídli pomoc. Bez nich bychom zřejmě nepřežili, nicméně aby nám mohli nadále pomáhat, naléhali, abychom se vrátili zpět k islámu. Proto jsme se museli podřídit náboženství, které jsme před lety opustili. Jak špatné rozhodnutí! Ačkoli jsem si Ježíše uchoval v srdci, začal jsem praktikovat islámské rituály. Duchovně jsem však klesal strmě dolů.

Manžel byl velmi hrubý a zlý.

Moji křesťanští „přátelé“ mě nikdy nevyhledali, nikdy mi nezavolali, ani netušili, v jaké situaci žiji. Moje žena se stala radikální muslimkou a z hloubi srdce nyní nenávidí křesťany. Dokonce chtěla zničit všechny kostely.

Já jsem se ale po mnoha letech opět vrátil ke svému Spasiteli. Pokud se to však dozví má žena, mohlo by to znamenat konec našeho manželství, což opravdu nechci. Ačkoli mne a mou rodinu křesťané a církev, ve které jsem sloužil, opustili, Ježíš to nikdy neudělal. A za to jsem nesmírně vděčný!

Modlím se za to, jak to nyní říct své ženě a jak ji přesvědčit, že se Ježíš vrací zpět do našeho domova. Můžete se prosím modlit spolu se mnou? ■

Práci evangelistů můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 100113352/0300, VS 5201. ■

První tři měsíce
na místě.

Trénink pokory

Nováčky na misii?

Lída a Jirka

“A co jste se za ty necelé dva měsíce na misijním poli naučili?” První, co mě napadá, že to je obrovský, s ničím nesrovnatelný trénink pokory. V součtu je nám přes 150 let a každý z nás si našel svůj životní styl, osvědčené postupy od způsobu čištění zubů přes řízení auta až po komunikaci s neznámými lidmi na veřejnosti. A teď se všechno učíme znovu jako malé děti. Ano, dokonce i u čištění zubů si prostě nemůžeš vypláchnout pusou vodou z kohoutku, ale musíš si buďto vzít láhev balené vody, anebo si dopředu vodu převařit a vychladit. Při nastupování do auta soustavně míříš na místo spolujezdce, když jsi řidič, a naopak, na silnici se musíš vědomě držet v LEVÉM pruhu, a když odbočuješ, snaž se nespustit ZASE stěrač. O jazyku a odlišném způsobu komunikace ani nemluvíme... Trénink pokory se ale především týká služby, ke které jsme tu povoláni. Doslova každou vteřinu si uvědomujeme svou propojenost se širším proudem Božího života. Jedině ve spojení s podpůrným systémem přátel tohoto misijního projektu můžeme vstoupit do dalšího dne; děkujeme za modlitby, zájem a finanční podporu. Jedině díky zastřešení, přípravě a spravování našich misijních zdrojů, které nacházíme v NF Nehemia, jsme vybaveni pro nastavení dlouhodobého života v tomto regionu. A jediné díky dlouholetému, věrnému,

Je to záležitost pokory na obou stranách.

vytrvalému a víryplnému působení organizace ShineBean (<https://shinebean.org/>) máme možnost začít naši službu. Potřeb je tu totiž nekonečně mnoho, a Renata Rokůsková, zakladatelka a ředitelka ShineBeanu, má za sebou řádku slepých uliček, ze kterých vykrystalizoval ucelený směr pomoci zdejšími, zejména mladým lidem k soběstačnosti. Je to záležitost pokory na obou stranách. Renata potřebuje pokoru přenechat akci tady na místě nám, nováčkům (i když jsme díky technologiím stále ve spojení a jednotlivé kroky konzultujeme). Jsme svědky její pokory, která si uvědomuje, že projekt nevlastní, že to není “její” projekt, ale Boží věc, kterou jí- a teď i nám- On sám svěřil. Pro nás je škola pokory vědomí, že jen navazujeme na dlouholetou práci. Opravdu zažíváme, co popisoval apoštol Pavel, že jeden položí základ, jiný na něm staví, někdo sází a jiný zalévá, ale... Ale je to jediné Bůh, komu služba patří, kdo jí ve skutečnosti dává růst a komu jedinému patří sláva za všechno, co se děje.

Co jsme se doposud na misijním poli naučili? Že nás umí pěkně prověřit, když se nemůžeme opřít o nic, co nám fungovalo. Že individualismus je namyšlená lež, protože každý bez výjimky navazuje na něco, co předtím budoval někdo jiný, a stojí za to si to s pokorou a vděčností uvědomit. A že jsme křehcí a potřební, i když to třeba není vidět. A že připustit si to není vůbec špatné... ■

Práci Lídy, Jirky a Hanky můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 100113352/0300, Lída a Jirka VS 2206 a Hanka - VS 2209. ■

Uprchlíci Řecko

Po určitých změnách a vývoji okolností jsme se vzájemně dohodli s koordinátorem projektu Janisem V. a s vedením jeho vysílacího sboru AC Varnsdorf, že se naše cesty rozdělí.

NF Nehemia již Janisovu práci v Řecku nezaštiťuje, tato nadále zůstává jen projektem AC Varnsdorf. Jsme

Změna projektu

vděční, že jsme se rozešli v přátelském duchu, a nadále zůstáváme blízkými přáteli.

Společná léta byla pro nás vzájemným obohacením a skvělou zkušeností. Janisovi přejeme vše dobré do jeho další služby. ■

Hledáme 50 nových dárců pro děti v Etiopii.

Staré věci pominuly,
hle, jsou tu nové...

Kofele končí, Kore začíná

Miroslava Cášková

Chtěli bychom vám oznámit, že jsme na konci února 2026 ukončili vzdělávání dětí v Kofele.

Nesmírná vděčnost. Mnozí z vás jste děti podporovali dlouhá léta. Chtěli bychom vám tímto vyjádřit hlubokou vděčnost za vaši štedrost a věrnost v podpoře. Investovali jste do dětí a jejich rodin nejen své peníze, ale mnozí jste je také nesli na svých modlitbách a posílali povzbudivé dopisy. Nyní však nastal čas, aby se rodiny postavily na vlastní nohy. Neustále byly povzbuzovány k tomu, aby se zapojily do podnikatelských skupinek, a mnohé z nich dostaly ke svému živobytí ovci nebo finanční obnos k otevření malého obchůdku. V průběhu let jsme vás informovali, jak se rodinám daří. Některé rodiny své ovečky rozmnožily, nebo aktivně začaly přeprodávat produkty na trhu, a proto jsou na tom mnohem lépe. Už jsou schopny se o své děti postarat samy. A v mnohých rodinách mají ze svého úspěchu velkou radost.

Koordinátoři jim ještě jednou na rozloučenou dali menší finanční obnos, za který si můžou koupit další ovečku nebo rozšířit své podnikání. Už však bude na každé z nich, jak si s životem dále poradí.

Osmnáct let podpory. Ještě před dvěma lety jsme se domnívali, že každé dítě bude mít naši podporu až do ukončení základní školy. Zjistili jsme, že je ale vhodnější pomoci rodinám postavit se na vlastní nohy, a věříme, že nyní mnoho rodin zajistí vzdělání svým dětem ze svých vlastních výdělků. Projekt tedy po 18 letech ukončujeme a děkujeme všem, kdo jste se v průběhu těchto let do pomoci dětem a rodinám zapojili.

Nové místo v Kore. Nyní jsme místo Kofele přímo úměrně navýšili počet dětí v Kelu ze 100 na 150, a zároveň po dohodě a konzultaci s místními koordinátory jsme navíc otevřeli pomoc na zcela novém místě ve městě Kore, které leží asi 35 km od Kofele.

Ve vzdělávání a pozdější soběstačnosti rodin vidíme velký smysl. Začali jsme zde opět s málem a pozvali prvních 50 rodin a 50 dětí do vzdělávacího projektu. Každá rodina k tomu získala jednu ovci s vidinou, že přibližně za sedm let bude schopná se o své děti postarat. Kore je velmi chudá obec, docela temné místo, a právě tam chceme přinést lidem naději. Rodiny zde mívají mnoho dětí, ale nezvládají se o ně postarat a děti jsou proto nuceny pracovat. Už jako malé se potýkají se závislostmi, málokteré si může dovolit chodit do školy. Rodiče se o ně příliš nestarají, mnohdy jde o rozvrácené rodiny a matky samoživitelky.

Osmnáct let práce na jednom místě.

Zveme vás proto do této pomoci dětem, aby našly jistotu samy v sobě i ve svém životě. Jsme si jisti, že 500 Kč měsíčně může dětem i rodinám zcela změnit život, a když k tomu přidáme evangelium o naději v Kristu a lásku s modlitbou, věříme, že se Bůh postará o zbytek a dá vyrůst nové generaci etio-pských dětí, která Boží naději ponese dál.

Volné děti buď najdete na našich stránkách, nebo nám napište na mcaskova@nehemia.cz, a my vám nějaké vybereme. Budeme vděční, když se k nám připojíte. Můžete posílat peníze i bez konkrétního dítěte v libovolné výši. Vaši částku vždy přiřadíme k dítěti, které je momentálně volné.

Na další stránce otiskujeme dopis dívky z Jimmy, která úspěšně dostudovala, a to díky vaší péči a podpoře. A věříme, že se k ní brzy přidají další a další...

Děkovaný dopis
dívky, která v Etiopii
dokončila vzdělání.

Poděkování od Marty Wolde

S hlubokou vděčností vám chci napsat, jak vaše podpora změnila můj život.

Nyní je mi 27 let a díky vám jsem vystudovala učební obor kadeřnice, mám práci a stálý příjem. Stala jsem se samostatnou mladou ženou.

Jak jistě víte, život v naší zemi pro mne a mou rodinu nebyl jednoduchý. Když mi bylo sedm, můj táta nás opustil. Maminka neměla žádnou práci a s vypětím všech sil se nás snažila zaopatřit. Chtěla, abych chodila do školy, a Bůh mi v tu chvíli skrze vás otevřel dveře. Byla jsem zahrnuta do projektu Nehemie.

Od té doby se můj život ubíral zcela jiným směrem. Získala jsem nejrůznější formy podpory, byly za mne zaplaceny školní poplatky, dostala jsem učebnice, psací potřeby, hygienické potřeby jako je mýdlo, šampon, ale také potravinovou pomoc, oblečení i boty. A v neposlední řadě jsem já i má maminka čerpaly sílu a povzbuzení z psychické podpory i moudrých rad, jak se osamostatnit a získat smělou jistotu v sebe sama.

Během programu, který jsme měli v centru, se mi změnil pohled na život, program podpořil i můj duchovní růst a posílil mou víru. Bez této pomoci bych byla jistě ztracená a v nebezpečí, ale já jsem se díky vám cítila chráněná, doprovázená životem s šancí vybudovat si mnohem lepší život. Já i má rodina budeme navždy vděčné za vaši lásku, podporu i péči, a stejně tak i za příležitost, kterou jsem díky vám získala.

A proto vás s pokorou a úctou prosím, abyste ve své podpoře dětem nepřestávali, a stejně jako jste pomohli mně, abyste pomohli dalším. Vaše pomoc totiž nevyřešila pouze aktuální problémy mé rodiny, ale dlouhodobě přinesla pozitivní změny i do mého života.

Opravdu vám z celého srdce děkuji! Sama bych se chtěla v budoucnu finančně osamostatnit natolik, že podpořím svou mladší sestru, a věřím, že mi v tom Bůh požehná.

Děkuji vám za všechno! Kéž i vám Bůh bohatě požehná. S láskou a vděčností Marta Wolde ■

Zdánlivě malá pomoc dělá divy!

Děti v Kelu můžete podpořit na č. ú.
100113352/0300, VS 1205 jednorázově
nebo pravidelně. ■

Neviditelná církev Za horizonty 2026

Musíte být u toho! Registrujte se.

Témata:

Na mnoha místech se církev musí scházet tajně, ale Boží přítomnost ji doprovází. Jak jsme na tom my?

Co motivuje čínskou církev vyjít na misií s vědomím, že ji to bude stát život?

Proč bychom měli vysílat lidi na misií, když je v Česku tolik práce?

Jedná Bůh viditelněji v Číně než v Evropě? Podrobnosti na nehemia.cz.

nehemia⁺

Dechberoucí příběhy
podzemní církve nejen v Číně.

15. - 17. května

AC Brno, Žitovského 10

MISIJNÍ KONFERENCE ZA HORIZONTY 2026

**NEVIDITELNÁ
CÍRKEV**

Pětičlenný tým Sahařanů
a jeho další cesty.

Sahara se přestěhovala

Dáda

Když jsme se loni v létě s týmem stěhovali do Afriky za nomádským muslimským národem „Solařů“, neměli jsme tušení, že i z nás se stanou tak trochu nomádi. Mysleli jsme si, že budeme žít alespoň několik let v jedné zemi, ale realita byla taková, že bydlíme už ve třetím africkém státě.

V naší první cílové zemi jsme strávili zhruba tři měsíce, učili se jazyk, zabydlovali se, zvykali si na místní kulturu a seznamovali se se Solaři. Pak ale došlo k zásadnímu zhoršení bezpečnostní situace a naše organizace nám nařídila zemi opustit. Protože to byl odchod dost narychlo, přesunuli jsme se přechodně do jiné africké muslimské země, bezpečné a snadno přístupné. Tam jsme zažívali úžasné Boží zaopatření skrze štědrost bratrů a sester v Kristu, kteří se nás ujali a starali se o nás. Na šest týdnů jsme tam pak dostali možnost bydlet v domě pracovníků, kteří byli zrovna ve své domovské zemi, a tak jsme se mohli zastavit, odpočinout si, mít dostatek času na společné modlitby, studium Bible a hledání Božího vedení, kam se vydat dál. Pán Bůh nám tam také připravil krásná setkání s místními lidmi. I když jsme neměli společný jazyk, navštěvovali jsme se s nimi, měli hezké společenství, modlili se za ně a přes překladáč si i něco málo pověděli o víře. Věříme, že Pán Bůh bude dál jednat v jejich životech, protože mnozí z nich upřímně hledají Boha a snaží se žít zbožné životy.

Už pár dní po přesunu do tranzitní země se k nám dostala informace, že Solaři se teď kvůli dění v Sahelu v tisících pře-

sunují ze svého území do země, ve které nikdy dříve nežili. Na rozdíl od všech jejich domovských zemí je tato nová země pro nás přístupná i bezpečná. Proto jsme se nakonec rozhodli přesunout právě tam. Naše nová země – „Nourallah“ (arabsky Boží světlo) – je také muslimská saharská země a bydlíme v ní od poloviny ledna 2026. Většina solařských uprchlíků žije těsně u hranic, daleko od hlavního města, takže pro nás není jednoduché se za nimi dostat. Přesto jsme dostali už tři týdny po příjezdu do Nourally skvělou možnost připojit se k výjezdu zdravotníků po věznicích, se kterými jsme se dostali až do oblasti blízko uprchlických táborů. Až u nich jsme nebyli, ale alespoň jsme měli možnost tu oblast vidět a získat lepší představu, co by znamenalo tam jednou bydlet. Prozatím jsme ale v hlavním městě. Při příjezdu se nás ujala rodina pracovníků, kteří tu žijí už mnoho let a u kterých se učíme žít velmi prostým životním stylem. Je to docela výzva, ale jsme rádi, že se to můžeme učit v chápajícím prostředí. Otec rodiny je navíc lingvista, a protože se mu začátkem března uvolnil rozvrh, učí nás teď jazyk většího národa, abychom měli alespoň základy a byli schopní se dorozumět s místními lidmi. Jsme vděční, jak nás Pán Bůh opět zaopatřil skvělým učitelem.

**Naše srdce
bije pro
Solaře.**

Počítáme, že ještě několik měsíců strávíme v hlavním městě, a tak hledáme vlastní režim, jak fungovat jako tým a jak žít co nejvíce mezi místními lidmi a využívat i tento přípravný čas na to, být světle lidem kolem nás. Proto se už část našeho týmu přestěhovala do vlastního bydlení a druhá část hledá místo blízko nich. Snažíme se také cíleně hledat Solaře, kteří žijí v hlavním městě. I když jsou tady jen jako malá menšina, přesto už jsme jich několik potkali a rádi bychom s nimi budovali přátelství a přinesli jim světlo evangelia.

Tým Sahara můžete podpořit na č. ú. 100113352/0300, MB - VS 2203, Miri - VS 2204, Dáda - VS 2205 . ■

Lesy na Karmelu

Jiří Průdek

Když v prosinci roku 2010 vypukl v Izraeli obrovský lesní požár v pohoří Karmel, shořelo přibližně 3500 hektarů lesa. Jednalo se o jeden z nejničivějších požárů v historii země. Při požáru zahynulo 44 převážně mladých lidí, studentů policejní školy, kteří jeli evakuovat nedalekou věznicí, a jejichž autobus v důsledku otočení větru uvěznil plameny. Prakticky ihned, počátkem roku 2011, vznikl projekt „Pomoc lesům na Karmelu“, který trvá s krátkými přestávkami (covid, válka) dodnes. Byl jsem tam letos na misijním výjezdu.

Jedná se především o práci v lese. Dělají se hlavně protipožární opatření, jako je vyřezávání hustého náletového podrostu podél cest, aby při případném požáru mohli tyto cesty používat hasiči, dále prořezávky hustého zalesnění, případně protipožární průseky. Zkrátka, aby se případný požár co nejméně šířil a místo bylo dostupné hasičům.

Má tato práce vůbec smysl? Vypadá to jen na kapku vody v moři. Na výjezd jede malá skupina 5–6 dobrovolníků, a potřeb je mnoho, avšak už dávno jde o něco víc než jen o práci v lese. Izraelci jsou, zvláště v dnešní době, velmi vděční za každý projev podpory a lásky. A o tuto spolupráci stále velmi stojí. Sami lesníci z KKL se zajímají, co nás k tomu vede, a tak je spousta příležitostí spolu mluvit a říct jim, že věříme ve stejného Boha.

Stále stojíme uprostřed bouře

Miroslava Cášková

Nepřítel se stále nevzdává, stejně tak nepolevuje ani ukrajinský národ.

Kostá M.: „Jsme vděční za vaši péči, pomoc i praktické věci, které nám dokazují, že v tom nejsme sami. Vážíme si vaší přízně, modliteb i povzbuzení. Prosím, nepřestávejte! Bouřka na Ukrajině ještě neskončila. Už více než čtyři roky čekáme, že se bouře a tma nad ukrajinským národem utiší a my zase uvidíme bílý den, ale zatím se tak nestalo. V tomto čase se učíme, že Bůh je dobrý a že je spolu s námi i na tom rozbouřeném moři stejně, jako byl s apoštolem Pavlem ve Sk 27. Připomínáme si, že nás neopustí a dá nám svou sílu přečkat tmu. Děkujeme, že jste v tom s námi.“

„V zimních měsících jsme se třáslí zimou,“ říká Kostá M. z Krivého Rohu. „Už jsme si přivykli, že většinu času elektřina nefunguje, v noci si svítíme mobily. Výstražné zprávy přicházejí několikrát denně, i v noci.“ „Snažíme se většinou telefony na noc vypínat, jinak bychom žili v permanentním napětí a nemohli si odpočinout,“ přidává Danuta M.

„Prosím, modlete se i za manželství a vztahy. Velká rozvodovost přichází i k nám do církve. Mužové, kteří jsou ve válce,

Válka trvá již čtyři roky, nepolevíme, dokud neskončí.

jsou válkou hluboce poznamenáni. Deprese, bezesné noci, úzkosti, strach z nejistoty, to je běžný stav mnoha lidí v našem národě.

Mladí lidé mají možnost oddálit svůj nástup na frontu a můžou po škole na 1,5 roku do továrny, kde pomáhají s výrobou dronů a elektroniky.

Dobrou zprávou však je, že i přesto, že zhruba polovina členů naší církve utekla před válkou do zahraničí, tak se naše církve opět rozrostla a zaplnila novými lidmi! Jeden voják uvěřil poté, co jej bomba zasypala v zákopech a on jediný přežil.“

V březnu jsme dodali díky vašim prostředkům (100 000 Kč) generátory, stanice eco flow i malé svítily, které pomůžou při výpadcích elektřiny. Dále jsme přispěli na nákup spacích pytlů. Kopřivnická církev vyrobila opět bezmála 3000 zákopových svíček.

Finance na pomoc Ukrajině můžete nadále posílat na č. ú. **100113352/0300 a VS 1009.** ■

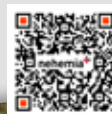
A že je celý izraelský národ blízký našim srdcím. Jen stěží to chápou, ale jsou tím dotčeni. Letos jsme zažili i malé úsměvné zjištění, když nás přijel pozdravit bývalý vedoucí polesí, který je již v důchodu a prohlásil, že všichni zaměstnanci se už obměnili, jen naše spolupráce je stále stejná a trvá dál.

Během uplynulých 15 let vzniklo mnoho blízkých přátelství jak s pracovníky KKL – lesáky, tak i s místními lidmi. Zvou nás k sobě domů na jídlo a chtějí se sdílet o všem, co prožívají, co je trápí. Zajímají se o každého jednoho z nás. A někteří už byli na návštěvě u nás v ČR, v našich sborech a rodinách.

Byl to již můj třetí pracovní výjezd a jsem za to velmi vděčný. Vnímám, že Bůh si vše špatné může použít pro něco dobrého.

Zničující požár dal vzniknout něčemu, co přesahuje běžné lidské chápání. Pro mě to byl vždy zvláštní a vzácný čas. Poznal jsem nové přátele, bratry, a zároveň to byl čas duševního odpočinku a zastavení, čas zkoumat sám sebe i své nitro. ■

Projekt "Pomoc lesům na Karmelu" můžete podpořit zasláním daru na č. ú. 1057340/2060, VS 3301. Na podzim chystáme brigádu žen a finance budeme opravdu potřebovat. Předem děkujeme! ■

Otevřené dveře

Pomoc Jezídům na místě se nezastavila.

Benjamin

V Žalmu 68:5-7 se Hospodin představuje jako

- Ochránce vdov
- Otec sirotků
- Ten, který dává osamělým rodinu
- Ten, který vyvádí vězně na svobodu.

To jsme ve službě vnímali a přijali jako Boží výzvu, a právě v těchto oblastech nám Bůh stále otevírá nové možnosti.

Ochránce vdov. Stále funguje Trauma centrum pro jezidské dívky a přeživší otrokyně Islámského státu. Rozšířili jsme naše centrum o nové prostory a také se rozrostl tým pracovníků. V centru dívky dostanou psychologickou podporu i vzdělání, o které vlivem zajetí přišly. V bezpečném prostředí projdou praktickými kurzy, které jim pomůžou nabýt ztracené sebevědomí a osvojit si praktické dovednosti, aby se v budoucnu dokázaly samy o sebe i své rodiny postarat.

Otec sirotků. Máme ve dvou různých táborech dvě dětská centra. Děti se zde narodily, jiný život neznají. Mnohé jsou sirotci. O loňských Vánocích jsme pro 375 z nich mohli mít nádhernou oslavu. Kromě vánočního dárku si také užily i bohatý program, na který přijel sloužit tým z partnerského sboru. Děti zažily mnoho legrace, her a viděly také film Ježíš ve svém jazyce. Každé dítě si pochutnalo nejen na bonbónech a sladkostech, ale i na plnohodnotném jídle.

Díky vašim štědrým darům jsme mohli každému dát i dáreček. Byly to nejen hračky, ale i školní potřeby a pomůcky na tvoření a sport. Děti z toho měly velkou radost.

Dává osamělým rodinu. Jezidové stále bydlí v uprchlických táborech. Tato zima byla pro lidi bydlící jen ve stanu velmi obtížná. Ano, bydlí v provizorních

podmínkách uprchlického tábora již více než 10 let. Bez reálné možnosti návratu. Stále více organizací zde ukončuje svoji pomoc. O to více tito lidé potřebují asistenci. Věříme, že Bůh právě NÁM přidává tyto opuštěné lidi do rodiny. Kéž bychom pro ně i nadále mohli být požehnáním a pomocí.

Tuto zimu jsme pomohli 2200 vysídleným rodinám. Zaměřili jsme se na ty nejchudší, jako jsou vdovy a rodiny, které se starají o sirotky. Pomoc zahrnovala teplé deky a balíky jídla.

Vyvádí vězně na svobodu. Dodnes jsou stovky dívek, které byly uneseny ISIS, stále v zajetí. Čas od času je zázrakem některá vysvobozena. Jejich životní cesty jsou vždy podobné, jak to ukazují i dva příběhy, které jsme knižně vydali. Mladé dívky byly uneseny ISIS jako sexuální otrokyně. Prošly si hrůzami zajetí, peklem, a staly se matkami. Ale vysvobozením jejich utrpení nekončí. Musí se vzdát svých dětí, to je pro některé nemyslitelné, a tak raději zůstávají v otroctví. Pomáháme i těmto dívkám. Věřím, že tam, kde formální náboženství nedává řešení, Kristus vyvádí vězně na svobodu. Dává těmto dívkám a ženám i jejich dětem naději. Doprovázíme je od samého vysvobození a následně o ně pečujeme. Potřebujeme pro konkrétní případy pravidelné sponzory. Rád se osobně spojím a vysvětlím bližší souvislosti.

Sloužit lidem, pro které má Hospodin výjimečný soucit, je výsadou. Hospodin nás vede tam, kde lidé živoří a strádají a zakoušejí pouze tmu. Bůh nám tyto lidi přidává do rodiny a my máme privilegium projevit jim Boží lásku. Kéž okusí, jak dobrý je náš Hospodin. Ochránce vdov, otec sirotků je Bůh ve svém svatém příbytku. Osamělým dává Bůh rodinu, vězně vyvádí na svobodu. ■

Službu Jezídům můžete podpořit na č. ú. 100113352/0300, VS 1002, Wojnarovi - VS 2303. ■

Írán

bouřlivé období

Přepis rozhovoru, který organizace Elam (přes niž posíláme prostředky na Bible pro Írán) vyvěsila na youtube.

Miroslava Cášková

Ano, v poslední době se v Íránu udály děsivé věci. To, co se z počátku zdálo být jen ekonomickou záležitostí s protesty v Teheránu, se nakonec rozšířilo do celé země a rázem se z toho stal politický protest. Lidé chtěli svobodu. Vláda však začala doslova masakrovat lidi na ulicích. Desítky tisíc lidí přišly o život. Policie a vládní představitelé, všichni se obrátili proti civilistům. Vojské gardy zabíjely, odstřelovači stříleli lidi ze střeš. Zasažen byl celý Írán. Tolik mrtvých a zraněných, tolik mladých lidí... Policie najížděla do živých těl velkými auty. Nefungoval internet. Rodiny se nemohly spolu 8 -10 dní spojit.

Jedna z vedoucích církve vypovídá: „Nedokážu snadno vyjádřit naše emoce. Ale ještě dříve, než se vůbec tyto děsivé věci udály, Bůh ke mně na konci roku 2025 velmi intenzivně hovořil. Říkal: „Jděte do celého Íránu i za jeho hranice, do všech vesnic i měst a zvěstujte mé Slovo.“ Bylo to tak silné a naplňovalo mě to nadšením, Duch svatý rozdmýchal svůj oheň v mém srdci. Jako potvrzení přišly zprávy od dalších vedoucích, kteří dostali od Boha stejný pokyn. Takže Bůh nás již dopředu na něco připravoval.

Během těchto těžkých chvil jsme se začali ještě více modlit a scházet. Když se pak po osudných dnech masakru obnovila veškerá spojení, přišly hrůzné zprávy ze všech stran. Téměř každý někoho ztratil... Když jsme pak byli schopni setkat se společně na jednom místě, vůbec jsem nevěděla, co jim mám říct. Vidět je všechny s takovou pokorou a vděčností, že se zase můžeme spojit, bylo dechberoucí. Řekla jsem jim svůj příběh, když jsem jako 16letá dívka

pocházející z kurdské rodiny byla zatčena a ve vězení, a zažila masakr a mučení své rodiny íránskou vládou. Tehdy jsem byla plná nenávisti. Ale Bůh mě zachránil, evangelium mě osvobodilo. A tak jsem je povzbuzovala, že Írán potřebuje svobodu a evangelium, ne další nenávist. Abychom naopak vyšli do ulic a pomohli lidem vyjít z nenávisti a bolesti do svobody v Kristu. A za to jsme se pak také usilovně modlili. Dohodli jsme se, že všichni projdou učednictvím, jak sdílet s lidmi v těchto chvílích evangelium, a všichni s pokorou souhlasili. Bůh pak nadpřirozeně lidem dával odvahu vyjít mezi své sousedy a sdílet evangelium praktickou pomocí a láskou. A Bůh každý den přidával nové lidi do svého království. Když se lidé začali modlit, Bůh jim kladl na srdce nejen vlastní lid, ale i okolní národy, které potřebují Krista. Odvracel pozornost od vlastní bolesti a poukazoval na ostatní národy.

Mnoho lidí nyní vyznává, že islám je temnotou a Ježíš světlem. Lidé najednou vidí ovoce obojího. Ten kontrast je nepřehlédnutelný.

Nyní potřebujeme vaše modlitby, abyste nám pomohli odvázně a směle nést evangelium do všech míst i za hranice naší země. Modlete se za vedení Duchem, za moudrost pro vedoucí. Ať vidí situaci očima Ježíše. Prosím, připojte se k nám. ■

Finance na Bible pro Írán můžete nadále posílat prostřednictvím č. ú. 100113352/0300, VS 1004. ■

Bezpečnostní kurz

Minimální počet účastníků:
10, max. 16

Místo:
AC Havířov, Selská 29, Havířov

Plánovaný termín:
7. 5. - 9. 5. 2026
(Čt 10:00 – So 17:00)

Cena:
2.800 Kč
Cena nezahrnuje stravu a ubytování.

Chrámové útočiště při thajských povodních

Manželé "K"

Povodně. Před pár měsíci Thajsko zasáhly silné povodně. Ne neočekávaně. Během období dešťů a pak v prvních měsících zimy (ano, v Thajsku mají zimu) se s povodněmi počítá. Každý rok se přivalí deště, hurikány a tropické bouře a každý rok způsobí záplavy po celé zemi. A tak trochu jako u nás jsou každý rok silničáři překvapeni napadaným sněhem, tady jsou překvapeni velkou vodou. Bohužel to rok co rok odskáčou nejvíce lidé, kteří už tak trou bídu s nouzí. Tito lidé, často z chudých poměrů nebo ve špatném zdravotním stavu, žijí většinou v domech u řek. Rok co rok je zaplaví voda. Rok co rok se rodiny s dětmi, staří i mladí musí narychlo vystěhovat a přesunout do provizorního útočiště. Většinou v lépe chráněných buddhistických chrámech, kde pak stráví i několik týdnů až měsíců v provizorním stanovém táboře. A během toho doufají, že se budou mít kam vrátit. Když se tak stane, vyklízejí bahno a vyrovnávají se se škodami. To jsou možná ti šťastnější. Ti, kteří jsou nemocní, postižení, příliš staří, nebo prostě nestihnou opustit dům včas, neboť voda se přivalí během pár hodin, zůstanou uvíznutí ve svých domovech nebo se utopí. Tito lidé jsou většinou z té nejspodnější vrstvy lidí a pomoci se jim dostává až mezi posledními, a opatření proti každoročním povodním jsou mizerná. Umíte si představit takový život? Nemít skoro nic, a ještě žít s tím, že každý rok budete utíkat před povodněmi?

Lidé našli útočiště v chrámech. Poslední povodně byly opravdu těžké v mnoha oblastech Thajska. Pod vodou zmizely i hlavní třídy velkých měst. S kolegyněmi jsme se vraceli ze smutečního obřadu věnovanému zesnulé královně matce. Byla to velice formální událost. Já v obleku a kolegyně vystrojené jsme se při zpáteční cestě rozhodli obhlédnout situaci v povodněmi zasažených oblastech Ayutthaya. V těch oblastech žijí děti, kterým se v rámci některých projektů věnujeme, a zajímalo nás, jak na tom jsou. Doma už jsme je nezastihli. Tam, kde ještě

V lednu jsme díky vám poslali na pomoc thajským rodinám 50 000 Kč.

dva dny zpět byla cesta, se lidi přepravovali loďkami. I v našem oblečení jsme vešli do vody a pokoušeli se dojít k nejbližším obydlím. Jeden postarší pán nás zastavil a tvrdil, že dál se už bez loďky nedostaneme, a kdo mohl, oblast opustil během noci. Děti i jejich rodiny jsme nakonec našli v chrámech. Ve stanových táborech.

V následujících týdnech se těmto lidem pokoušeli naši thajští kolegové a místní církve poskytnout duchovní, emoční i materiální podporu. To by samozřejmě nešlo bez darců a financí, které náš tým potřebuje na fungování jednotlivých projektů. Jsem moc vděčný, že i v Česku se našli dárci, kterým svět mimo ČR není lhostejný, a že jsme skrze Nehemii mohli obdržet finanční pomoc pro naši práci a službu místním lidem v nouzi. Společně s dalšími dary i z jiných míst se mohla zajistit potravinová pomoc, základní hygienické potřeby i podpora dětem skrze školní a výtvarné potřeby. A to jak těm, kteří byli zasaženi potopou, tak i chudším rodinám a lidem v nouzi žijícím v Ayutthaya. S vidinou této potřeby vznikl i nápad místního sboru založit fond pro místní děti v nouzi, který by dokázal pomoci rodinám ve finanční tísní a krizových situacích třeba tím, že by pro ně mohl nakoupit školní potřeby, uniformy, hygienu atd.

Jsem vděčný a hrdý na bratry a sestry, kteří dokáží reagovat na pomoc lidem v nouzi. Třeba i těm, kteří jsou na druhém konci světa. Pro mnohé je to veliké svědectví o Boží lásce.

Práci manželů "K" v Thajsku můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 100113352/0300, VS 2309, pomoc rodinám v Thajsku VS 1000 s poznámkou Thajsko. ■

Práce na školách

Před rokem jsme začali nový projekt výuky angličtiny. Jedna z místních škol se dozvěděla o našem týmu, naší organizaci SIM, a že poskytujeme výpomoc s výukou na školách, převážně s angličtinou. Vedení nás oslovilo, zdali nechceme začít učit i u nich. Specificky, děti ve školce. Nikdo z nás neměl zkušenosti s učením dětí ve školce, a tak jsme váhali, zda do toho jít. Po modlitbách jsme se ale rozhodli, že to zkusíme.

Tahle škola je silně buddhistická. Nachází se v prostorách chrámu, a vždy, když přicházíme, jsme svědky, jak mniši vyučují místní studenty základům buddhismu. Někdy v ranních hodinách, před začátkem naší výuky, zeje školka prázdnotou. Děti jsou v chrámu a učí se buddhistickým rituálům. Být tam vnímáme jako otevřené dveře od Boha. Je tomu rok, a z tohoto projektu se stal jeden z nejlepších. Během roku nám postupně svěřili celou školku (tři ročníky) k výuce angličtiny. Nikdo nám nezakázal používat k výuce i biblické příběhy a zmiňovat se o Bohu. Místní ředitelka je velice nadšená z toho, že má na škole náš malý tříčlenný tým, a často nás zve na nejrůznější akce školy nebo i meziškolní události. Tam jsme se mohli setkat i s mnohými dalšími řediteli místních škol, univerzit, a dokonce s vedením provincie, což občas otevřelo zajímavé rozhovory o možné spolupráci i na dalších místech nebo rozhovory o misijní práci křesťanů a místních církví. Pro mnohé je to překvapivé a velice je zajímá, jak je možné, že malá skupina křesťanů, o nichž neměli ani tušení, že v jejich provincii vůbec nějak jsou, má tolik aktivit napříč Ayutthaya a kolik toho místní věřící dělají pro zdejší komunity. Je to skvělé, protože se tak místní buddhistický svět střetává s láskou našeho Boha.

I práce v samotné školce nezůstala bez odezvy. Pár rodičů se ozvalo proti výuce angličtiny, kde se občas používá Bible. Ale překvapivě sama škola a učitelé se nás zastali a rodičům vysvětlili význam některých příběhů, které jsme s dětmi sdíleli a které oni sami přitom slyšeli. Když rodiče porozuměli významu biblických příběhů, přestali namítat a naši přítomnost uvítali. Někteří učitelé během roku vzali své studenty na návštěvu místního katolického kostela v domnění, že všechny církve jsou stejné. Samozřejmě byli překvapení a teprve zpětně se nám o tom svěřili a vypyčovali se, jak to, že katolická církev a my jsme tak rozdílní. Někteří se pak rozhodli už sami navštívit i jiné sbory.

Také jsme pro ně uspořádali vánoční večírek. Chtěli jsme jim poděkovat za jejich úsilí a také sdílet význam Vánoc. Během toho jedna z učitelek přijala Krista a s některými dalšími jsme měli možnost se modlit za situace v jejich životech. Se všemi stále udržujeme kontakt a naše dvě thajské kolegyně se jim pokoušejí sdílet více o víře a postupně je navigovat do některého z místních sborů.

Učitelé v Thajsku nemají lehký život. Jejich práce vyžaduje obětovat celý jejich život. Mají vysoké postavení ve společnosti, ale už ne tak vysoké platy, a požaduje se, aby trávili ve škole i mnoho hodin navíc, za které je nezaplátí, nebo aby poskytovali studentům pomoc a vedení i nad rámec výuky ve školách. Často tak nemají žádné volno, od rána do večera a někdy doslova 7 dní v týdnu tráví ve škole. Zasáhnout tyto lidi je obtížné, vést je k Bohu a do církve ještě těžší. A přitom jsou to právě školy, kde mnozí místní křesťané vypovídají, že se poprvé setkali s jinými křesťany, kteří měli vliv na to, že nakonec přijali víru. ■

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

1000 HUMANITÁRNÍ PROJEKTY

- 1001 Fond náhlé pomoci
- 1002 Irák - pomoc Jezídům
- 10021 Irák – pomoc ženám
- 10022 Irák – pomoc dětem
- 10026 Irák - pomoc Kurdům
- 1003 Lékařská pomoc dětem
- 1004 Perské Bible - Írán
- 1007 Pomoc ženám - koza do každé rodiny
- 1009 Ukrajina – pomoc pro Ukrajinu
- 1010 Pomoc uprchlíkům Řecko
- 1011 Pomoc pro Afghánistán
- 1101 Kavkaz – kráva do každé rodiny
- 1120 Ukrajina – dětské domovy
- 1202 Děti Etiopie – Kofele
- 1203 Děti Tanzanie – Masajové
- 1204 Děti Etiopie – Jimma
- 1205 Děti Etiopie - Kelo
- 1206 Etiopie Bongo
- 1301 Severní Korea – pekárna
- 1303 Čína - humanitární pracovníci

2000 MISSIONÁŘI

- 2101 Chorvatsko – D. Bednářová

Platby v ČR (účty bez bankovních poplatků):

Citfin Praha • číslo účtu: 1057340/2060

(Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)

ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

- 2103 České ruce pro Izrael
- 2201 Tanzanie - Zuzka
- 2202 Čad - Katka
- 2203 Sahara M+B
- 2204 Sahara Miri
- 2205 Sahara Dáda
- 2206 Keňa - Jirka a Lída
- 2209 Keňa - Hanka
- 2302 Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi
- 2303 Wojnarovi
- 2306 Ivana - Střední Asie
- 2308 5M - arabský poloostrov
- 2309 Manželé "K" - Asie
- 2501 Thomas a Marcela Hemphilovi
- 3000 **PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI**
- 3200 Pracovní výjezdy - praktická pomoc
- 3301 Izrael – obnova lesů na Karmelu
- 4000 **ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE**
- 5000 **PODPORA NÁR. CÍRKVÍ A PASTORŮ**
- 5101 Ukrajina – pastor Pavel Golub
- 5102 Ukrajina – podpora romských pastorů
- 5103 Ukrajina – pastor Konstantin Melnik

Sponzor:

WWW. QUANTUMSOLIDUM.CZ

- 5104 Ukrajina - Doněcká oblast
- 5105 Bosna - Sergej
- 5201 Etiopie – evangelisté TFM
- 5203 Etiopie – Bible
- 5205 Angola - Bible
- 5206 Pronásledovaní v Nigérii
- 5301 Čína – Bible pro Čínu
- 5302 Jakutsko – Ilja a Aňa
- 6000 **SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORG.**
- 6004 Neurčené dary
- 6410 Mzdy a dotace na mzdy
- 8000 **SERVISNÍ PODPORA MISIE**
- 8104 Vzdělávací kurzy Kairo a akce
- 8201 Časopis Nehemia INFO
- Redaktor** Miroslava Cásková
- Korektury** Břetislav Dršťák
- Adresa redakce** Nehemia Info Selská 29, 736 01 Havířov-Bludovice 703 438 026
- Telefon** office@nehemia.cz
- E-mail** www.nehemia.cz
- Web** facebook.com/NehemiaCZ
- Registr. číslo:** MK-ČR E 14261

Jak pomohly vaše finance
o nigerijských vánočních svátcích?

Vánoce v Nigérii Jak to dopadlo?

M. Cásková a Eugene Bach

Letos BTJ realizovala projekt s názvem VÁNOCE V NIGÉRII, do kterého se Nehemia také zapojila. Tisíce nigerijských křesťanů v období Vánoc dostalo jídlo, lékařskou pomoc a bylo v bezpečí. Několik pastorů z Nigérie psalo: „Jsme velmi vděční za veškerou podporu, kterou jsme od vás obdrželi.“

Díky vašim financím jsme pomohli 188 rodinám. Celkově organizace BTJ spolu s vašimi prostředky pomohla 500 rodinám. Pět tisíc dětí navíc dostalo dětskou výživu a sušenky. V regionu, kam směřovala vaše pomoc, žije 3 000 dospělých bez možnosti navštívit lékaře. (Kvůli džihadistům zde totiž již není ani nemocnice.)

Jeden z vedoucích BTJ, Eugene Bach, který bude hlavním řečníkem letošní misijní konference Za horizonty 2026 v Brně, píše: V posledních několika letech byly Vánoce pro nigerijské křesťany jedním z nejkrvavějších období roku, ale Vánoce 2025 byly jiné.

Procitnutí. Díky Bohu však křesťané po celém světě více zaměřili svou pozornost na nigerijský národ, a to navzdory živým informacím, že se v Nigérii nejedná o náboženské útoky, ale že jsou to pouze kmenové boje.

Když si křesťané více uvědomovali, jak bolestné a násilné jsou pro nigerijské věřící Vánoce a Velikonoce, zmobili-zovali síly k modlitbám. Loni se křesťané po celém světě modlili za své nigerijské bratry a sestry, aby měli bezpečné Vánoce, a podle přicházejících zpráv se zdá, že naše společné modlitby byly vyslyšeny!

Zázračné Vánoce. Za posledních deset let si křesťané nepamatují, že by se Vánoce v Nigérii udály bez násilného krve-

prolití. O loňských Vánocích se však stal zázrak! Poprvé po mnoha letech nebyla na Štědrý den ani na Boží hod vánoční hlášena žádná násilná přepadení!

V roce 2024 se udál jeden u nejkrvavějších vánočních masakrů, bylo zavražděno více než 150 křesťanů a jejich kostel byl vypálen. Každý rok se to jen zhoršuje, ale nyní se zdá, že došlo k přímé odpovědi na modlitbu.

Prosíme, modlete se i nadále za nigerijský lid, který čelí extrémnímu pronásledování. Nigérie je pro křesťany jednou z nejnebezpečnějších oblastí na světě. V Nigérii je každý den zabito průměrně 32 křesťanů. To je jeden každých 45 minut.

Děje se však i něco úžasného! Islámští bojovníci opouštějí své zbraně a ve velkém počtu přicházejí ke Kristu.

Nejnebezpečnější muslimští teroristé v Africe, kteří každoročně zabíjeli tisíce křesťanů, jsou pokřtěni a vedou v Nigérii domácí církve. Muslimové, kteří se obrátili ke křesťanství, se veřejně vzepřeli extrémismu a nyní si doslova podepisují rozsudek smrti. Nechtějí však již zpět.

Na jednom videu vede bývalý muslimský bojovník domácí církve i s nedělní školou. A není v tom sám. V posledních šesti měsících lze vidět stále více videí, kde bývalí teroristé směle sdílejí evangelium s věřícími v domácích církvích. ■

Pokud byste se chtěli nadále podílet na pomoci nigerijským křesťanům, prosím, použijte č. ú. 100113352/0300, VS 5206. ■

